

zitters ervan ook weer geen praalhanzen noemen. Het koninklijk besluit immers van 24 februari 1853 overweegt, dat het nodig is het costuum te bepalen, dat de "burgemeesters" desverkiezende bij plechtige gelegenheden kunnen dragen en omschrijft deze kleedij nauwkeurig zonder daarbij de oranje-cocarde te vergeten.

Ook het omhangen van de ambtsketting in gewone raadsvergaderingen - alhoewel dit velen als verouderd voorkomt - wordt blijkens opmerkingen van zekere raadsleden uit onze tijd en in onze gemeente klaarblijkelijk op prijs gesteld. Het wil ons voorkomen dat het dragen van deze keten, de plechtigheid van het vergaderen niet groter maakt, dat men er zich niet beter om zal gedragen, dat men toch wel weet, wie de vergadering voorziet - ook het publiek - en dat niemand zulks als een bijzonder uiterlijk eerbetoon aan zijn positie van zitting-hebbend raadslid mag aanmerken. Door achterwege laten wordt aan de zorgvuldigheid in ambtsuitoefening niet tekort gedaan.

Een spaarzaam gebruik van het waardigheidsteken lijkt ons raadzaam, doch desgewenst zal ook het oude rechtsvoorschrift dienen te worden gehandhaafd en geëerbiedigd.

Regeren zonder frak en hoge hoed, schijnt voor sommigen nog altijd een onbestaanbare zaak te zijn.

Anno 1966.

A.H. de Bekker, burgemeester.

DE RIJKE AKKER VAN GEMERTS HEEM

door Dr. Ed. Loffeld C.S.Sp.

De "Gimmertse wil" oftewel levenslust heeft al menige jubileumviering op zijn rekening. Laat het stichtingsjaar van een corporatie dan volslagen in de mist van het verre verleden weggeleden zijn, even vrolijk komt op een of andere hoogstemde vergadering of "comprisie" (lees comparitie)

paalde bekrompen belangen voorstaat, maar dat het hier een vereniging geldt, in Gemert enig in haar soort, die aller medewerking aanvaardt en die als louter-culturele instelling alleen ideële belangen nastreeft en zo alle bevolkingsgroepen kan overkoepelen." Aldus de inleider op 28 april 1941.

De stichting was er: zittende de oprichtingsvergadering gaven 59 aanwezigen zich op als lid; uit hun midden werd meteen het eerste Bestuur gekozen. In mei groeide hun aantal tot 83, in juni tot 109, in juli tot 113.

Op 4 juni 1941 had een algemene vergadering plaats, bij welke gelegenheid het beginselprogram werd uitgestippeld aan de hand van Pastoor Poell's tekst uit het "Gimmerts lieke": "Van wor ik ben? Kende gai ons laand?" - Dat duidde dan respectievelijk op het HEEM en op de heemKUNDE.

In die richting wordt nu vijf en twintig jaren lang gestudeerd, gesproken, geschreven, verzameld, gegraven. Mannen als de betreurde Meester van der Velden hebben hun bijdrage geleverd. Van Gameren z.g. uit Aarle-Rixtel stimuleerde de herleving in 1956; met hem Drs. Mandos en G. Beex, van het hoofdbestuur van "Brabants Heem". - Hoe ver is men nu gevorderd met de liefde voor het eigen heem en de kennis ervan? Ik denk hier aan de oproep in "Traverse" van 24 maart jl. - Deze en dergelijke vragen zal het jubilerende Bestuur zich moeten stellen.

Een vraag die herhaaldelijk en tot irriterens tot gericht wordt aan ondergetekende, is die naar een onderdeel van de Gemertse heemkunde: de geschiedschrijving. (heemkunde omvat ook nog het verzamelen van voorwerpen, het beschermen van monumenten, de interesse voor de aktualiteit enz. enz.) Daaraan wordt al 34 jaar gewerkt; een hoge archiefkast zit vol geordende notities en prenten; twee grote rekken van samen 10 planken herbergen bovendien de betreffende boeken. Daaraan (en aan reizen en onderzoekingen) werd het "schrijfloon" van de Gemeente besteed. Overigens blijft nog een slordige 2000 gulden over van het bedrag dat in "Helmonds Dagblad" werd genoemd (15 januari 1966). Dit wil ik dan graag "afstaan" aan welke andere serieuze geschiedschrijver ook. Zo kunnen we samen de "Historie van Gemert in duplo" schrijven, nadat de voormalige secretaris van de Gemertse Heemkundekring, M. van der Wijst, al een zeer belangrijke

annzet daartoo golevord hoeft. Opgemerkt zij nog, dat er geen annloiding bestaat tot de vrees dat de ene beschrijving een duplicaat zou worden van de andere.... Ik ben wel de Heer van der Wijst dankbaar voor zijn aktieve medewerking en ik spreek de hoop uit, dat het niet bij hem zal blijven....

Wie dan vordor nog van ongeduld getuigen wil, kome eerst eens kijken: hij zal zien (zoals ik aan den lijve ondervind) dat het moezamer is en minder berekenbaar dan winkelwijken bouwen en straton aanleggen, en zeker moezamer dan gordijnstof woveu en aardappelen rooien. En dit geldt zeker wanneer er nog andere bouwwerken op stapel staan dan de Gemertse geschiedschrijving.... Heeft een Gemertse agrariër al eens geprobeerd oigonhandig drie ploegen (ouderwetse) tegelijk door de rullo narde te trekken? En als hij het gedaan had, wat dan te zeggen van een meneer die vanaf de rand van de onafzienbare akker zou geroepen hebben: "Hé boer, schiet wat op!"

Maar de boer, hij ploegde voort.... Dat gedicht van Werumens Buning werd eens door Antoon Coolen z.g. gedeclameerd in dezolde zaal waarin eerder de heenkundekring van Gemert gonticht werd. Een der oprichters van "De Kommanderij Gemert" wil dat blijven doen: als huldeblijk aan alle vroegere en huidige vrienden van de zilveren Kring.

En moge een groeiend aantal inwoners van de oude Kommanderij ook in de volgende 25 jaren hun voren blijven trekken door de rijke akker van het Gemertse heem.

R h o n e n , 1 a p r i l 1 9 6 6

Vijf en twintig jaar Heemkundekring in Gemert.

De kroniek van werkzaamheden van de Heemkundekring "De Kommanderij Gemert" vangt aan met vermelden van een oproep van Pastoor Binck, in een aantal Brabantse kranten om te komen tot het oprichten van historische kringen in dit gewest en daardoor tot een betere kennis van Brabant's verleden. Deze oproep werd met sympathie en enthousiasme begroet. Er werd